

DOI: <https://doi.org/10.31359/1993-0941-2022-43-243>
УДК 342.6

С. В. Болдирев, к. ю.н., науковий співробітник
НДІ державного будівництва та місцевого само-
врядування НАПрНУ
ORCID ID:0000-0002-2948-1667

А. В. Воронько, студентка 6 групи, 1 курсу магістра-
тури, Факультету прокуратури та кримінальної
юстиції Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

О. Д. Лешко, студентка 6 групи, 1 курсу магістра-
тури, Факультету прокуратури та кримінальної
юстиції Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ НОРМОТВОРЧИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ДЕРЖАВНОГО УПОВНОВАЖЕНОГО ОРГАНУ З ПИТАНЬ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

***Анотація:** В даній науковій статті розглядаються питання нормотворчих повноважень державного уповноваженого органу з питань цивільної авіації, якими відповідно до чинного законодавства наділено Державну авіаційну службу України. Авторами цієї статті проаналізовано Положення про авіаційну службу України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2014 р. № 520, в аспекті нор-*

мотворчих повноважень згаданого органу. Визначено, що Державна авіаційна служба України має широкі нормотворчі повноваження у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України. На підставі актуальних правових документів констатовано важливість нормотворчої діяльності Державної авіаційної служби України, особливо в аспекті інтеграції України в Європейський Союз, адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу в сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України. Авторами досліджено та виділено специфіку нормативно-правового регулювання сфери цивільної авіації, розробки Авіаційних правил України, що безпосередньо виокремлює особливості нормотворчої діяльності Державної авіаційної служби України. Визначено мету прийняття стандартів та рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), які обов'язково враховуються Державною авіаційною службою України при розробці та прийнятті Авіаційних правил України. За результатами правового аналізу авторами встановлено колізю в правовому регулюванні прийняття Авіаційних правил України та запропоновано шляхи її вирішення, оскільки існуюча правова колізія може негативно вплинути на реалізацію нормотворчих повноважень Державною авіаційною службою України. Крім того, авторами акцентовано увагу на ролі Міністра інфраструктури під час реалізації Державною авіаційною службою України власних нормотворчих повноважень, а саме, зазначено, що кожен проєкт нормативно-правового акту підлягає обов'язковому погодженню Міністром інфраструктури. Авторами проаналізовано законодавче розмежування предмету нормативного регулювання відносин у сфері цивільної авіації між центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері транспорту та уповноваженим органом з питань цивільної авіації, а саме визначено, що перший має ухвалювати нормативно-правові акти, спрямовані на формування державної політики у сфері цивільної авіації, в той час як другий – спеціальний вид правового акту – Авіаційні правила України, що регулюють діяльність цивільної авіації та використання повітряного простору України.

Ключові слова: *нормотворчі повноваження, державний уповноважений орган, цивільна авіація*

Постановка проблеми. Важливим аспектом розвитку інфраструктури Української держави є розвиток цивільної авіації,

чому сприяє науково-технічний прогрес, комерційні, міждержавні відносини, євроінтеграційні процеси. Вагому роль у забезпеченні збалансованого цілеспрямованого розвитку відіграє належне правове регулювання, розвинута система авіаційного законодавства, наближена до європейських стандартів [3]. У зв'язку з цим особливу зацікавленість викликають межі та предмет нормотворчої діяльності уповноваженого державного органу з питань цивільної авіації.

На сьогодні активно продовжується оновлення та адаптація українського законодавства у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору відповідно до стандартів та рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації, нормативних актів Міжнародної асоціації повітряного транспорту, Європейської асоціації з безпеки аеронавігації (Євроконтролю), Європейського агентства з безпеки польотів, інших міжнародних авіаційних організацій, а також законодавства Європейського Союзу в галузі цивільної авіації. Важливу роль у забезпеченні імплементації міжнародних стандартів відіграє уповноважений державний орган з питань цивільної авіації, наділений необхідними для цього повноваженнями.

На теоретичному рівні набули найбільш детального розгляду контрольні та наглядові повноваження уповноваженого органу з питань цивільної авіації, у той час як дослідженню та аналізу нормотворчих повноважень зазначеного органу, на нашу думку, науковцями приділяється значно менше уваги.

Зазначене в комплексі зумовлює актуальність обраної теми даної наукової роботи, її практичну та наукову значущість.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчує, що питання нормотворчої діяльності центральних органів виконавчої влади, у тому числі й уповноваженого органу з питань цивільної авіації, знаходили своє дослідження у роботах, таких науковців, як С. І. Москаленко [3], О. А. Шевчук [4], К. В. Єряшова [7], Я. Й. Баган [10], В. Д. Бордунов [8], Т. Я. Хабрієвої [5] та інших.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Дана наукова стаття присвячена визначенню предмету та особливостей нормотворчої діяльності уповноваженого органу з питань ци-

вільної авіації на підставі аналізу чинного законодавства та наукових розвідок у даній сфері.

Виклад основного матеріалу. Важливим аспектом інтеграції України в Європейський Союз є розвиток цивільної авіації та забезпечення її безпеки, про що свідчить підписання Угоди між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони, про спільний авіаційний простір 12 жовтня 2021 року у м. Києві [1]. Крім цього, цивільна авіація має важливе значення для розв'язання соціально-економічних задач та підвищення якості життя населення країни. Цілком справедливо зазначити, що подальша динаміка процесів, що пов'язані зі сферою цивільної авіації, неможлива без суттєвих змін та впорядкувань у правовому регулюванні національного законодавства. Значущу роль у розвитку правового регулювання сфери цивільної авіації відіграє уповноважений орган з питань цивільної авіації.

Відповідно до пункту 1 Положення про Державну авіаційну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2014 р. № 520 (далі – Положення), уповноваженим органом з питань цивільної авіації є Державна авіаційна служба України (далі – Державіаслужба), яка є центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України та діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури [2]. Варто погодитися з С. І. Москаленком [3, с. 81], який зазначає, що фактично більшість владних повноважень в галузі цивільної авіації здійснюється саме Державною авіаційною службою України.

Як зазначає О. А. Шевчук [4, с. 240] нормотворчість центральних органів виконавчої влади виконує важливу роль у загальному механізмі правового регулювання та дії права. Вона слугує меті проведення у життя Конституції, законів України, актів вищих органів державної влади. Необхідність цього пов'язана з досить високим ступенем узагальненості регулятивних моделей законів, потребою регламентації тих аспектів суспільних відносин, які виявляються надто конкретними для законодавчого узагальнення, та відповідно вивільненням законів

від регулювання процедурно-процесуальних і технологічних аспектів правовідносин. При цьому нормативно-правові акти вказаних органів розглядаються наукою адміністративного права як найважливіший елемент механізму дії законів [5, с. 150].

За результатами аналізу Положення можна виділити наступні нормотворчі повноваження Державіаслужби:

1) розробка пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку їх подання Міністрові інфраструктури;

2) розроблення, прийняття та впровадження авіаційних правил України;

3) забезпечення розроблення державної стратегії, програм розвитку цивільної авіації та використання повітряного простору України;

4) вжиття у межах своїх повноважень заходів, що забезпечують адаптацію національного законодавства з питань цивільної авіації до законодавства ЄС;

5) розроблення, затвердження та впровадження технічних нормативів та стандартів у галузі цивільної авіації;

6) розроблення і встановлення вимог щодо метеорологічного обслуговування цивільної авіації;

7) розроблення, впровадження та забезпечення виконання Державної програми авіаційної безпеки цивільної авіації, а також державної програми контролю якості забезпечення авіаційної безпеки цивільної авіації;

8) розроблення нормативно-правових актів та методичних рекомендацій щодо ставок аеропортових зборів за обслуговування повітряних суден і пасажирів в аеропортах України та ставок плати за послуги з аеронавігаційного обслуговування повітряних суден у повітряному просторі України;

9) участь у розробленні проектів національних, державних і галузевих програм розвитку цивільної авіації;

10) здійснення підготовки та укладання в порядку, передбаченому законодавством, міжнародних договорів з питань співробітництва у галузі авіаційного транспорту;

11) тощо.

На підставі вищезазначеного можна констатувати, що Державіаслужба наділена широкими нормотворчими повноваженнями в сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України та реалізує їх як шляхом прийняття власних підзаконних нормативно-правових актів, так і шляхом розробки проєктів нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, проєктів законів України та проєктів міжнародних договорів.

Особливої уваги потребує розгляд нормотворчих повноважень Державіаслужби саме в аспекті прийняття власних нормативно-правових актів, що характеризується предметними та процедурними особливостями, визначеними на законодавчому рівні. Питанням нормативно-правового регулювання відносин у сфері цивільної авіації, вимогам до нормативно-правових актів у цій сфері присвячена стаття 11 Повітряного кодексу України (далі Кодекс) [6]. Здійснюючи аналіз цієї статті, можна наголосити на таких основних особливостях нормотворчої діяльності в означеній сфері:

1) законодавець розмежує предмет нормативного регулювання відносин у сфері цивільної авіації між центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері транспорту (Міністерством інфраструктури України), та уповноваженим органом з питань цивільної авіації (Державіаслужбою). Так, Кодексом визначено, що перший має ухвалювати нормативно-правові акти, спрямовані на формування державної політики у сфері цивільної авіації, в той час як другий – спеціальний вид правового акту – Авіаційні правила України, що регулюють діяльність цивільної авіації та використання повітряного простору України;

2) виділено окремий вид нормативно-правових актів – Авіаційні правила України, приймати які має повноваження виключно Державіаслужба. Крім того, на законодавчому рівні чітко визначено предмет Авіаційних правил України, а саме частиною 5 статті 11 Кодексу закріплено, що Авіаційні правила України встановлюють: види, форми сертифікатів та інших документів, що видаються уповноваженим органом з питань цивільної авіації; строки дії зазначених документів; детальний

порядок та умови отримання, анулювання, припинення дії та відмови, у тому числі щодо видачі зазначених документів; вимоги до суб'єктів та об'єктів авіаційної діяльності, наявності у суб'єктів авіаційної діяльності систем управління безпекою польотів та систем управління якістю; правила та порядок виконання польотів; правила та порядок аеронавігаційного обслуговування; правила, порядок, обсяг і критерії оцінки, проведення перевірок, інспектування та аудиту, їх види, прийнятні методи визначення відповідності;

3) імператив щодо обов'язкового виконання Авіаційних правил України розповсюджується на всіх юридичних та фізичних осіб на території України та суб'єктів авіаційної діяльності України за її межами [7, с. 21] ;

4) Авіаційні правила України розробляються відповідно до стандартів і рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації (далі – ІКАО), нормативних актів Міжнародної асоціації повітряного транспорту, Європейської асоціації з безпеки аеронавігації (Євроконтролю), Європейського агентства з безпеки польотів, інших міжнародних авіаційних організацій та з урахуванням законодавства Європейського Союзу в галузі цивільної авіації.

Законодавство ЄС та нормативні акти європейських авіаційних організацій щодо правового регулювання діяльності цивільної авіації ґрунтуються на мінімальних вимогах до суб'єктів та об'єктів авіаційної діяльності, що містяться в міжнародних авіаційних регламентах (стандартах та рекомендованій практиці ІКАО) [7, с. 21]. В літературі зазначається, що стандарти та рекомендована практика приймаються ІКАО з метою забезпечення одноманітності правил щодо міжнародної аеронавігації та міжнародного повітряного транспорту, не є суворо обов'язковими, але закладені, зокрема, в стандартах параметри безпеки спонукають держави широко ними користуватися. В той же час тривала практика застосування стандартів ІКАО свідчить про звичай, що склався і, відповідно до якого, держави надають стандартам ІКАО обов'язковий характер [8, с. 57].

5) Авіаційні правила України, розроблені відповідно до нормативних актів Європейського агентства з безпеки польотів,

які визначають стандарти та вимоги для сертифікації, нагляду та експлуатації повітряних суден, є нормативно-технічними документами та можуть прийматися мовою оригіналу.

В свою чергу, відповідно до частини першої статті 13 Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» [9] (далі Закон) мовою нормативно-правових актів і актів індивідуальної дії, діловодства і документообігу органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування є державна мова, тобто українська мова. Враховуючи зазначене, можна констатувати правову колізію, оскільки Законом визначено, що мовою нормативно-правових актів є українська, Кодексом зазначено, що Авіаційні правила України (нормативно-технічні документи) можуть прийматися мовою оригіналу, якою, як правило, є англійська мова. Необхідно зазначити, що законодавче закріплення прийняття зазначених нормативно-технічних документів мовою оригіналу є важливим досягненням в сфері цивільної авіації, оскільки, враховуючи міжнародний характер цієї сфери, забезпечується загальнодоступність Авіаційних правил України. В свою чергу, розв'язання окресленої правової колізії можливо шляхом закріплення норми на законодавчому рівні про обов'язковість прийняття Авіаційних правил України (нормативно-технічних документів) державною мовою та мовою оригіналу;

б) Авіаційні правила України можуть прийматися відповідно до структури документів Європейського Союзу.

Варто погодитися із Я. Й. Баганом [10, с. 103], який зазначає, що відсутність системного підходу до розробки нормативно-правового поля у сфері цивільної авіації (системи Авіаційних правил), що базуватиметься на єдиній концепції та принципах регулювання, породжує проблеми «непрозорості» цього поля. Зазначене, в свою чергу, може негативно впливати на практичну реалізацію нормотворчих повноважень Державіаслужбою.

Як вже зазначалося вище діяльність Державіаслужби спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури. Зазначене положення відіграє важливе значення під час реалізації нормотворчих повноважень

Державіаслужбою. А саме, пунктом 2 частини 2 статті 18 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» [11] визначено повноваження міністра у відносинах з центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується через міністра, в аспекті нормотворчих повноважень відповідних центральних органів виконавчої влади, а саме Міністр погоджує та подає на розгляд Кабінету Міністрів України розроблені центральним органом виконавчої влади проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України.

Крім зазначеного, Порядком взаємодії Міністерства інфраструктури України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури України, затвердженим наказом Міністерства інфраструктури України від 17.08.2015р. № 319, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 04 вересня 2015 р. за № 1061/27506 [12], визначено, що центральний орган виконавчої влади (в даному випадку Державіаслужба) розробляє проекти нормативно-правових актів у порядку, встановленому законодавством України, після чого надсилає до Міністерства інфраструктури проект нормативно-правового акта та документи, передбачені законодавством, для його погодження Міністром. Лише у випадку погодження Міністром інфраструктури проекту нормативно-правового акта без зауважень процедура прийняття проекту нормативно-правового акта продовжується (погодження проекту заінтересованими органами, державна реєстрація, правова експертиза тощо).

Висновки. Державним уповноваженим органом з питань цивільної авіації є Державна авіаційна служба України, яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури. Державіаслужба має широкі нормотворчі повноваження у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору, які полягають як у прийнятті власних підзаконних нормативно-правових актів, так і у розробці проектів нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, проектів законів України та проектів міжнародних догово-

рів. Авторами визначено особливості нормотворчих повноважень зазначеного органу, які полягають:

- у законодавчому розмежуванні нормотворчих повноважень між центральним органом виконавчої влади Міністерством інфраструктури України, яке має ухвалювати нормативно-правові акти, спрямовані на формування державної політики у сфері цивільної авіації, та уповноваженим органом з питань цивільної авіації Державіаслужбою, яка приймає спеціальний вид правового акту – Авіаційні правила України, що регулюють діяльність цивільної авіації та використання повітряного простору України;

- у наявності виключних нормотворчих повноважень щодо прийняття спеціального нормативно-правового акту Авіаційних правил України;

- в обов'язковості врахування низки міжнародних документів у сфері цивільної авіації при розробці Авіаційних правил України;

- у можливості прийняття Авіаційних правил України, визначених Кодексом, мовою оригіналу, що суперечить Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» та на думку авторів є колізією у правовому регулюванні, яку можливо розв'язати шляхом закріплення норми на законодавчому рівні про обов'язковість прийняття Авіаційних правил України (нормативно-технічних документів) державною мовою та мовою оригіналу;

- у можливості прийняття Авіаційних правил України відповідно до структури документів Європейського Союзу;

- у можливості класифікувати акти, які приймає Державіаслужба на нормативно-правові та нормативно-технічні.

Крім вищезазначеного, за результатами аналізу нормотворчих повноважень Державіаслужби можна здійснити їх систематизацію: за специфікою нормотворчих проваджень на ординарну (наприклад, розроблення, прийняття авіаційних правил України); законопроектну (наприклад, розробка пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів) та спеціальну нормотворчу діяльність (наприклад, розробка пропозицій щодо вдосконалення актів Президента України та Кабінету Міністрів

України, нормативно-правових актів міністерств); за характером планування діяльності нормотворчі повноваження спрямовуються на поточне (наприклад, розроблення і встановлення вимог щодо метеорологічного обслуговування цивільної авіації) та перспективне (забезпечення розроблення державної стратегії, програм розвитку цивільної авіації та використання повітряного простору України) врегулювання суспільних відносин; а за предметною спрямованістю такі повноваження можуть бути пов'язані із унормуванням як внутрішньо-, так і зовнішньо-організаційних відносин. Така багаторівневість та різноплановість нормотворчих повноважень, хоча і не позбавлена певних недоліків своєї регламентації, але тим не менш відіграє важливу роль у системному законодавчому регулюванні транспортної інфраструктури держави.

Список використаних джерел :

1. *Проект Закону про ратифікацію Угоди між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони, про спільний авіаційний простір*. Верховна Рада України: сайт. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/38964>.
2. *Положення про Державну авіаційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2014 р. № 520* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/520-2014-%D0%BF#Text>.
3. Москаленко, С. І. *Державне регулювання діяльності цивільної авіації в Україні : монографія*. Кропивницький : ЛА НАУ, 2018. 328 с.
4. *Організаційно-правові засади нормотворчості центральних органів виконавчої влади в Україні*. О. А. Шевчук. *Проблеми законності*. 2011. Вип. 117. С. 239–249.
5. *Административные процедуры и контроль в свете европейского опыта / под ред. Т. Я. Хабриевой и Ж. Марку*. Москва : Статут, 2011. 320 с.
6. *Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 року*: URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.
7. Єршаов Є. К. *Вплив європейських інтеграційних процесів на формування нормативно-правового регулювання цивільної авіації України*. *Юридичний вісник*. *Повітряне і космічне право*. 2013. № 1. С. 19–23. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnaui_2013_1_6.
8. Бордунов В. Д. *Международное воздушное право*. Учебное пособие. Москва: НОУ ВКШ «Авиабизнес»; изд-во «Научная книга», 2007. 464 с.

9. Про забезпечення функціонування української мови як державної: Закон України від 25.04.2019 № 2704-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19#Text>.
10. Баган Я. Й. Нормативні засади публічно-правового забезпечення функціонування авіаційного транспорту в Україні: питання удосконалення. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2018. № 4. С. 100–105. URL: http://www.nvppp.in.ua/vip/2018/4/tom_1/23.pdf.
11. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 № 3166-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#Text>.
12. Порядок взаємодії Міністерства інфраструктури України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури України : Наказ Міністерства інфраструктури України від 17.08.2015. № 319. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1061-15#Text>.

References

1. Proekt Zakonu pro ratyfikatsiiu Uhody mizh Ukrainoiu, z odniei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom i yoho derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony, pro spilnyi aviatsiinyi prostir. *Verkhovna Rada Ukrainy: sait*. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/38964>.
2. Polozhennia pro Derzhavnu aviatsiynu sluzhbu Ukrainy: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 08.10.2014 r. № 520 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/520-2014-%D0%BF#Text>.
3. Moskalenko, S. I. (2018). Derzhavne rehuliuвання diialnosti tsyvilnoi aviatsii v Ukraini. Kropyvnytskyi : LA NAU.
4. Orhanizatsiino-pravovi zasady normotvorchosti tsentralnykh orhaniv vykonavchoi vlady v Ukraini. O. A. Shevchuk. (Ed.). (2011). *Problemy zakonnosti*. Issuer. 117. pp. 239–249.
5. Admynystratyvne protseduru y kontrol v svete yevropeiskoho oputa. Khabryeva T. Ya., Marku Zh. (Eds.). (2011). Moskva : Statut.
6. Povitrianyi kodeks Ukrainy vid 19.05.2011r.: URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.
7. Yeriashov Ye. K. (2013). Vplyv yevropeyskykh intehratsiinykh protsesiv na formuvannya normatyvno-pravovoho rehuliuвання tsyvilnoi aviatsii Ukrainy. *Yurydychnyi visnyk. Povitriane i kosmichne pravo*. № 1. pp. 19–23. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnau_2013_1_6.
8. Bordunov V. D. (2007). *Mezhdunarodnoe vozдушnoe pravo*. Moskva: NOU VKSh «Avyabyznes»; yzd-vo «Nauchnaia knyha».
9. Pro zabezpechennia funktsionuvannya ukrainskoi movy yak derzhavnoi: Zakon Ukrainy vid 25.04.2019 № 2704-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19#Text>.

10. Bahan Ya. Y.(2018). Normatyvni zasady publichno-pravovoho zabezpechennia funktsionuvannia aviatsiinoho transportu v Ukraini: pytannia udoskonalennia. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava*. № 4. pp. 100–105. URL: http://www.nvppp.in.ua/vip/2018/4/tom_1/23.pdf.
11. Pro tsentralni orhany vykonavchoi vlady: Zakon Ukrainy vid 17.03.2011. № 3166-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#Text>.
12. Poriadok vzaiemodii Ministerstva infrastruktury Ukrainy z tsentralnymy orhanamy vykonavchoi vlady, diialnist yakykh spriamovuietsia i koordynuietsia Kabinetom Ministriv Ukrainy cherez Ministra infrastruktury Ukrainy : Nakaz Ministerstva infrastruktury Ukrainy vid 17.08.2015. № 319. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1061-15#Text>.

S. V. Boldyriev, A. V. Voronko, O. D. Leshko

Rule-making powers of the state authorized body for civil aviation

Summary: This scientific article discusses the issues of normative powers of the state authorized body for civil aviation, which, in accordance with the current legislation, are vested in the State Aviation Service of Ukraine. The authors of this article analyzed the Regulations on the Aviation Service of Ukraine in terms of the rule-making powers of the said body. It has been established that the State Aviation Service of Ukraine has broad rule-making powers in the field of civil aviation and the use of Ukrainian airspace. On the basis of relevant legal documents, the importance of the rule-making activities of the State Aviation Administration of Ukraine, especially in terms of Ukraine's integration into the European Union, adaptation of Ukrainian legislation to the European Union legislation in the field of civil aviation and the use of Ukrainian airspace, was stated. The authors investigated and highlighted the specifics of the legal regulation of the civil aviation sector, the development of the Aviation Rules of Ukraine, which directly highlights the features of the rule-making activities of the State Aviation Service of Ukraine.

The purpose of adopting the standards and recommended practices of the International Civil Aviation Organization (ICAO) is determined, which are necessarily taken into account by the State Aviation Administration of Ukraine when developing and adopting the Aviation Rules of Ukraine. Based on the results of the legal analysis, the authors have established a conflict in the legal regulation of the adoption of the Aviation Rules of Ukraine, which may adversely affect the implementation of rule-making powers by the State Aviation Administration of

Ukraine. In addition, the authors focused on the role of the Minister of Infrastructure in the implementation of the State Aviation Administration of Ukraine's own rule-making powers, namely, it is indicated that each draft regulatory legal act is subject to mandatory approval by the Minister of Infrastructure.

The authors analyzed the legislative delimitation of the subject of regulatory regulation of relations in the field of civil aviation between the central executive body, which ensures the formation of state policy in the field of transport and the authorized body for civil aviation, namely, it is determined that the former should adopt regulatory legal acts aimed at forming the state policies in the field of civil aviation, while the second is a special type of legal act – the Aviation Rules of Ukraine, which regulate the activities of civil aviation and the use of Ukrainian airspace.

Keywords: *authorized body for civil aviation, rule-making powers, State Aviation Service, legal act, Aviation Rules of Ukraine.*